

KINH ĐẠI BÁT-NHÃ BA-LA-MẬT-ĐA
QUYỂN 552

Phẩm 22: BẠN LÀNH (2)

Bấy giờ Cụ thọ Thiện Hiện bạch Phật:

– Kính bạch Thế Tôn, chính nơi Bát-nhã ba-la-mật-đa mà có thể thực hành Bát-nhã ba-la-mật-đa phải không?

– Chẳng phải vậy, Thiện Hiện!

– Kính bạch Thế Tôn, xa lìa Bát-nhã ba-la-mật-đa, có pháp có thể thực hành Bát-nhã ba-la-mật-đa phải không?

– Chẳng phải vậy, Thiện Hiện!

– Kính bạch Thế Tôn, chính nơi không của Bát-nhã ba-la-mật-đa mà có thể thực hành Bát-nhã ba-la-mật-đa phải không?

– Chẳng phải vậy, Thiện Hiện!

– Kính bạch Thế Tôn, xa lìa không của Bát-nhã ba-la-mật-đa, có pháp có thể thực hành Bát-nhã ba-la-mật-đa phải không?

– Chẳng phải vậy, Thiện Hiện!

– Kính bạch Thế Tôn, chính nơi không mà có thể thực hành Bát-nhã ba-la-mật-đa phải không?

– Chẳng phải vậy, Thiện Hiện!

– Kính bạch Thế Tôn, chính nơi không mà có thể thực hành không, phải không?

– Chẳng phải vậy, Thiện Hiện!

– Kính bạch Thế Tôn, xa lìa không, có pháp có thể thực hành không, phải không?

– Chẳng phải vậy, Thiện Hiện!

– Kính bạch Thế Tôn, chính nơi Bát-nhã ba-la-mật-đa mà có thể thực hành không, phải không?

– Chẳng phải vậy, Thiện Hiện!

– Kính bạch Thế Tôn, xa lìa Bát-nhã ba-la-mật-đa, có pháp có thể thực hành không, phải không?

– Chẳng phải vậy, Thiện Hiện!

– Kính bạch Thế Tôn, chính nơi sắc mà có thể thực hành Bát-nhã ba-la-mật-đa, phải không?

– Chẳng phải vậy, Thiện Hiện!

– Kính bạch Thế Tôn, chính nơi sắc, có pháp có thể thực hành Bát-nhã ba-la-mật-đa, phải không?

– Chẳng phải vậy, Thiện Hiện!

– Kính bạch Thế Tôn, chính nơi thọ, tưởng, hành, thức mà có thể thực hành Bát-nhã ba-la-mật-đa, phải không?

– Chẳng phải vậy, Thiện Hiện!

– Kính bạch Thế Tôn, chính nơi thọ, tưởng, hành, thức mà có thể thực hành Bát-nhã ba-la-mật-đa, phải không?

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TANG KINH

- Chẳng phải vậy, Thiện Hiện!
- Kính bạch Thế Tôn, xa lìa thọ, tưởng, hành, thức; có pháp có thể thực hành Bát-nhã ba-la-mật-đa, phải không?
- Chẳng phải vậy, Thiện Hiện!
- Kính bạch Thế Tôn, chính nơi không của sắc mà có thể thực hành Bát-nhã ba-la-mật-đa, phải không?
- Chẳng phải vậy, Thiện Hiện!
- Kính bạch Thế Tôn, xa lìa không của sắc, có pháp có thể thực hành Bát-nhã ba-la-mật-đa, phải không?
- Chẳng phải vậy, Thiện Hiện!
- Kính bạch Thế Tôn, chính nơi không của thọ, tưởng, hành, thức mà có thể thực hành Bát-nhã ba-la-mật-đa, phải không?
- Chẳng phải vậy, Thiện Hiện!
- Kính bạch Thế Tôn, xa lìa không của thọ, tưởng, hành, thức; có pháp có thể thực hành Bát-nhã ba-la-mật-đa phải không?
- Chẳng phải vậy, Thiện Hiện!
- Kính bạch Thế Tôn, chính nơi không của thọ, tưởng, hành, thức mà có thể thực hành không, phải không?
- Chẳng phải vậy, Thiện Hiện!
- Kính bạch Thế Tôn, chính nơi không của thọ, tưởng, hành, thức; có pháp có thể thực hành không, phải không?
- Chẳng phải vậy, Thiện Hiện!
- Kính bạch Thế Tôn, chính nơi không của sắc mà có thể thực hành không, phải không?
- Chẳng phải vậy, Thiện Hiện!
- Kính bạch Thế Tôn, xa lìa không của sắc, có pháp có thể thực hành không, phải không?
- Chẳng phải vậy, Thiện Hiện!
- Kính bạch Thế Tôn, chính nơi không của thọ, tưởng, hành, thức mà có thể thực hành không, phải không?
- Chẳng phải vậy, Thiện Hiện!
- Kính bạch Thế Tôn, chính nơi không của thọ, tưởng, hành, thức; có pháp có thể thực hành không, phải không?
- Chẳng phải vậy, Thiện Hiện!
- Kính bạch Thế Tôn! Ngay nơi tất cả pháp mà có thể thực hành Bát-nhã ba-la-mật-đa, phải không?
- Chẳng phải vậy, Thiện Hiện!
- Kính bạch Thế Tôn, xa lìa tất cả pháp, có pháp có thể thực hành Bát-nhã ba-la-mật-đa, phải không?
- Chẳng phải vậy, Thiện Hiện!
- Kính bạch Thế Tôn, chính nơi không của tất cả pháp mà có thể thực hành Bát-

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

nhã ba-la-mật-đa, phải không?

–Chẳng phải vậy, Thiện Hiện!

–Kính bạch Thế Tôn, xa lìa không của tất cả pháp; có pháp có thể thực hành Bát-nhã ba-la-mật-đa, phải không?

–Chẳng phải vậy, Thiện Hiện!

–Kính bạch Thế Tôn, chính nơi tất cả pháp, mà có thể thực hành không, phải không?

–Chẳng phải vậy, Thiện Hiện!

–Kính bạch Thế Tôn, xa lìa tất cả pháp, có pháp có thể thực hành không, phải không?

–Chẳng phải vậy, Thiện Hiện!

–Kính bạch Thế Tôn, chính nơi không của tất cả pháp mà có thể thực hành không, phải không?

–Chẳng phải vậy, Thiện Hiện!

–Kính bạch Thế Tôn, xa lìa không của tất cả pháp, có pháp có thể thực hành không, phải không?

–Chẳng phải vậy, Thiện Hiện!

Bấy giờ Thiện Hiện bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn, nếu vậy các Đại Bồ-tát dùng những pháp nào để thực hành Bát-nhã ba-la-mật-đa và thực hành không?

Phật bảo Thiện Hiện:

–Ý ông thế nào? Ông thấy có pháp thực hành Bát-nhã ba-la-mật-đa và thực hành không, phải không?

Thiện Hiện bạch:

–Thưa không, kính bạch Thế Tôn!

Phật bảo Thiện Hiện:

–Ý ông thế nào? Ông thấy có Bát-nhã ba-la-mật-đa và thấy có không là chỗ sờ hành của Bồ-tát phải không?

Thiện Hiện bạch:

–Thưa không, kính bạch Thế Tôn!

Phật bảo Thiện Hiện:

–Ý ông thế nào? Pháp mà ông không thấy, pháp này có thể đắc được không?

Thiện Hiện bạch:

–Thưa không, kính bạch Thế Tôn!

Phật bảo Thiện Hiện:

–Ý ông thế nào? Pháp chẳng thể đắc đó, có sinh diệt phải không?

Thiện Hiện bạch:

–Thưa không, kính bạch Thế Tôn!

Phật bảo Thiện Hiện:

–Pháp mà ông chẳng thấy, chẳng đắc, thật tướng của nó đó là Vô sinh pháp nhẫn của Bồ-tát. Đại Bồ-tát nào thành tựu Vô sinh pháp nhẫn như vậy, thì được thọ ký quả vị Giác ngộ cao tột.

Thiện Hiện nên biết, Đại Bồ-tát này đối với mười lực của Phật, bốn điều không sợ, bốn sự hiểu biết thông suốt, đại Từ, đại Bi, đại Hỷ, đại Xả và mười tám pháp Phật bất cộng; có vô lượng, vô biên, công đức thù thắng, gọi là người luôn tinh tấn, như thật

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẶNG KINH

tu hành. Nếu thường tinh tấn, tu hành như vậy mà chẳng đắc trí Vô thượng Chánh đẳng giác, trí Nhất thiết tướng, trí Đại trí diệu, trí Nhất thiết trí, trí Đại thương chủ, thì quả thật không có lẽ đó!

Cụ thọ Thiện Hiện bạch Phật:

– Các Đại Bồ-tát nhờ vào pháp tánh không sinh của tất cả pháp mà được Phật thọ ký quả vị Giác ngộ cao tột phải không?

– Chẳng phải vậy, Thiện Hiện!

– Kính bạch Thế Tôn, các Đại Bồ-tát nhờ vào pháp tánh hữu sinh của tất cả pháp mà được Phật thọ ký quả vị Giác ngộ cao tột phải không?

– Chẳng phải vậy, Thiện Hiện!

– Kính bạch Thế Tôn, các Đại Bồ-tát nhờ vào pháp tánh hữu sinh, không sinh của tất cả pháp, mà được Phật thọ ký quả vị Giác ngộ cao tột phải không?

– Chẳng phải vậy, Thiện Hiện!

– Kính bạch Thế Tôn, các Đại Bồ-tát nhờ vào pháp tánh chẳng phải có sinh, chẳng phải không sinh của tất cả pháp mà được Phật thọ ký quả vị Giác ngộ cao tột phải không?

– Chẳng phải vậy, Thiện Hiện!

Khi ấy, Thiện Hiện bạch Phật:

– Nếu vậy thì làm sao các Đại Bồ-tát có thể được thọ ký quả vị Giác ngộ cao tột của Phật?

Phật bảo Thiện Hiện:

– Ý ông thế nào? Ông thấy có pháp để thọ ký quả vị Giác ngộ cao tột của Phật phải không?

Thiện Hiện bạch:

– Thưa không, kính bạch Thế Tôn, con không thấy pháp nào có thể được thọ ký quả vị Giác ngộ cao tột của Phật; cũng không thấy có người chứng đắc pháp quả vị Giác ngộ cao tột của Phật, thời gian chứng, nơi chốn chứng và do đấy, sự chứng nếu có pháp được chứng con cũng chẳng thấy. Vì sao? Vì tất cả pháp đều không sở đắc; ngay trong tất cả pháp không sở đắc thì người chứng, pháp chứng, thời gian chứng, nơi chốn chứng và do đây chứng đều chẳng thể nắm bắt được vậy.

Phật bảo Thiện Hiện:

– Đúng vậy, đúng vậy, như lời ông nói! Thiện Hiện nên biết, nếu Đại Bồ-tát khi không đắc tất cả pháp thì không nghĩ thế này: “Ta sẽ chứng đắc quả vị Giác ngộ cao tột. Ta nhờ pháp này, ở thời gian như vậy, nơi chốn như vậy chứng đắc quả vị Giác ngộ cao tột.”

M